

507

Besluit van 20 september 1990, houdende uitvoering van de artikelen 2, derde lid, en 5, eerste lid, van de Loodsenwet (Besluit certificaatloodsen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, van 2 mei 1990, no. S/J 30.659/90, Directoraat-Generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken;

Gelet op de artikelen 2, derde lid, en 5, eerste lid, van de Loodsenwet (Stb. 1988, 353);

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1978 (79/115/EEG) inzake het loodsen van schepen door Noordzee-loodsen op de Noordzee en in het Kanaal (Pb EEG L 33/32);

De Raad van State gehoord (advies van 30 juli 1990, nr. W09.90.0190);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 10 september 1990, nr. S/J 31.591/90, Directoraat-Generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. certificaatloods: degene, die voldoet aan de eisen met betrekking tot vakbekwaamheid en geschiktheid, vastgesteld bij of krachtens dit besluit;
- b. certificaat: een verklaring als bedoeld in artikel 5, tweede lid, van de Loodsenwet (Stb. 1988, 353);
- c. beloodsingsgebied: het Kanaal, vanaf de lijn over de Land's End en Ile d'Ouessant, de Noordzee, in het noorden begrensd dor de 61-ste breedtegraad, en het Skagerrak, tot de lijn over Skagen en Vinga, met uitzondering van die gedeelten waarop nationale wetgeving van daaraan

grenzende landen het loodsen van schepen door certificaatloodsen verbiedt;

d. loodsreis: een reis in het beloodsingsgebied, waarbij de certificaatloods op een schip loodsdienst in de zin van artikel 2, eerste lid, van de Loodsenwet verricht;

e. vergezelreis: een reis in een beloodsingsgebied waarbij de specifieke loodskennis voor het beloodsingsgebied op peil wordt gebracht of gehouden, gemaakt op een schip, waarop een andere certificaatloods of een daarmee gelijk te stellen gekwalificeerde loods uit enig ander land loodsdienst verricht.

Artikel 2

1. Onze Minister geeft, indien de aanvrager voldoet aan de voor afgifte geldende eisen, voor het beloodsingsgebied op verzoek de volgende certificaten af:

a. een A-certificaat, voor het loodsen van schepen met een brutotonnage tot 35 000, met een geldigheidsduur van een jaar;

b. een B-certificaat, voor het loodsen van alle schepen, met een geldigheidsduur van vijf jaar.

2. Indien de aanvrager van een B-certificaat binnen vijf jaar na aanvraag de 65-jarige leeftijd zal bereiken, geeft Onze Minister in afwijking van het eerste lid, het B-certificaat af met een geldigheidsduur tot de datum waarop de 65-jarige leeftijd wordt bereikt.

Artikel 3

De certificaatloods is bevoegd tot maximaal twee maanden na het verlopen van zijn certificaat als certificaatloods op te treden.

HOOFDSTUK II

Het A-certificaat

Artikel 4

Voor verkrijging van een A-certificaat dient de aanvrager het examen certificaatloods met goed gevolg af te leggen.

Artikel 5

1. Er is een examencommissie certificaatloodsen, die het examen, bedoeld in artikel 4 afneemt.

2. De examencommissie certificaatloodsen is als volgt samengesteld:

a. voorzitter: een door Onze Minister aan te wijzen ambtenaar van zijn ministerie;

b. secretaris: een door Onze Minister aan te wijzen ambtenaar van zijn ministerie;

c. drie leden, waaronder een certificaatloods die ten minste drie jaar loodsdiensten als zodanig heeft verricht;

d. plaatsvervangende leden.

3. De leden en plaatsvervangende leden worden door Onze Minister benoemd voor de tijd van ten hoogste vier jaar. Bij de benoeming worden tevens uit de leden een of meer plaatsvervangende voorzitters en plaatsvervangende secretarissen aangewezen.

4. De leden en plaatsvervangende leden van de examencommissie certificaatloodsen ontvangen uit 's Rijks kas een vergoeding van reis- en verblijfkosten overeenkomstig de regelen die gelden ter zake van reizen

in Nederland ten behoeve van het Rijk, alsmede, voor zover hun benoeming haar oorzaak niet vindt in het ambt dat zij bekleden, vacatiegelden.

5. Onze Minister voorziet in het secretariaat van de examencommissie certificaatloodsen.

Artikel 6

De voorzitter van de examencommissie certificaatloodsen kan nadere aanwijzingen geven met betrekking tot het functioneren van die commissie. Hij roept de leden en plaatsvervangende leden op naarmate de aard en omvang van de werkzaamheden hun tegenwoordigheid vereisen.

Artikel 7

Onze Minister bepaalt de plaats waar de examencommissie certificaatloodsen zitting houdt, en maakt dit tijdig bekend in de Staatscourant.

Artikel 8

1. Degene, die een examen wenst af te leggen, dient daartoe een schriftelijke aanvraag in bij de voorzitter van de examencommissie certificaatloodsen en overlegt daarbij de volgende bescheiden of afschriften daarvan:

- a. een uittreksel uit het geboorteregister of uit een gelijkwaardig buitenlands register;
- b. twee goedgelijkende pasfoto's, aan de achterkant voorzien van zijn naam, voorletters en geboortedatum;
- c. een bewijs van nationaliteit van een der lidstaten van de Europese Gemeenschappen;
- d. een geldige verklaring van geschiktheid voor de zeevaart als bedoeld in artikel 31, tweede lid, van het Schepelingenbesluit (Stb. 1937, 242);
- e. een geldige verklaring als bedoeld in artikel 118, eerste lid, onder a, van het Schepenbesluit 1965 (Stb. 367) betreffende het gezichts- en gehoororgaan van kapiteins en stuurlieden;
- f. een complete verzameling van de meest recente basisgegevens van het beloodsingsgebied, zoals vastgesteld in bijlage I bij dit besluit;
- g. het diploma als eerste stuurman voor de grote handelsvaart of een naar het oordeel van Onze Minister gelijkwaardig diploma;
- h. de stukken, waaruit ten genoegen van Onze Minister voldoende blijkt, dat hij, in het bezit van het in onder g bedoelde diploma, recentelijk gedurende ten minste zes jaar dienst heeft gedaan als kapitein of als stuurman op zeeschepen, of recentelijk ten minste vier jaar dienst heeft gedaan als bevoegd loods in een van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen, op grond van een door die lidstaat als zodanig verleende bevoegdheid;
- i. het bewijs dat hij een door Onze Minister erkende radarnavigatorcursus met goed gevolg heeft doorlopen, dan wel het bewijs van het doorlopen van een applicatiecursus radarnavigator of een naar het oordeel van Onze Minister gelijkwaardige cursus en
- j. het betalingsbewijs van de door Onze Minister vast te stellen examengelden.

2. Ten aanzien van het eerste lid, onder d, zijn de artikelen 31, met uitzondering van het zesde lid, 32, 33, eerste lid, 34 en 35, met uitzondering van het eerste lid, van het Schepelingenbesluit, en de op die artikelen berustende bepalingen van overeenkomstige toepassing. Van de afgifte van een verklaring van voorlopige ongeschiktheid voor de

zeevaart en van de afgifte van een verklaring van ongeschiktheid voor de zeevaart als bedoeld in artikel 31, vijfde lid, van het Schepelingenbesluit doet de geneeskundige, bedoeld in artikel 31 van dat besluit, onverwijld mededeling aan Onze Minister.

3. Ten aanzien van het eerste lid, onder e, zijn artikel 118, eerste lid, onderdeel a, tweede en derde lid, met de daarbij behorende bijlage XXIII, en artikel 172, tweede lid, van het Schepenbesluit 1965, en de op dat artikel en die bijlage berustende bepalingen van overeenkomstige toepassing.

4. De bewijzen, bedoeld in het eerste lid, onder h, mogen ten hoogste twaalf maanden oud zijn.

Artikel 9

1. Ten tijde van de aanvraag van het A-certificaat mag de betrokkene niet ouder zijn dan zestig jaar.

2. Indien de aanvraag volgt binnen een jaar na intrekking ingevolge hoofdstuk 5, van het certificaat, geldt voor betrokkene in plaats van artikel 8, eerste lid, onder h, dat hij het bewijs van de intrekking van het certificaat moet overleggen.

Artikel 10

De voorzitter van de examencommissie certificaatloodsen stelt de datum en het tijdstip van het examen vast en deelt dit tijdig, schriftelijk aan de kandidaat mee.

Artikel 11

1. Het examen certificaatloodsen bestaat uit de volgende examenvakken:
 - a. algemene scheepvaartverkeersreglementering;
 - b. scheepvaartverkeerstekens;
 - c. voorschriften van belang voor loodsen en
 - d. praktische navigatie.

2. De kennis die wordt gevorderd is per examenvak aangegeven in het examenprogramma, dat als bijlage II bij dit besluit is gevoegd.

Artikel 12

Het examen is mondeling en is openbaar, tenzij de kandidaat bezwaar heeft tegen de aanwezigheid van toehoorders.

2. Het examen wordt afgenomen door de voorzitter en drie leden of plaatsvervangende leden van de examencommissie certificaatloodsen. Ten minste een van die leden of plaatsvervangende leden moet een certificaatloods zijn.

De voorzitter leidt het examen en een der leden houdt aantekening van de inhoud en het verloop van het examen.

3. De voorzitter kan regels en aanwijzingen geven voor het ordelijk verloop van een examen.

4. De voorzitter kan een toehoorder die zich niet naar de regels en aanwijzingen, bedoeld in het derde lid, gedraagt, het verblijf in het examenlokaal ontzeggen.

Artikel 13

1. De voorzitter kan de kandidaat voor ten hoogste een jaar uitsluiten van deelneming aan het examen indien:

- a. zijn gedrag storend werkt op het verloop van het examen of
- b. hij bedrog pleegt.

2. De voorzitter bevestigt de uitsluiting van deelneming aan het examen zo spoedig mogelijk schriftelijk en met redenen omkleed aan de betrokkene en zendt daarvan een afschrift aan Onze Minister.

Artikel 14

1. De beoordeling van elk examenvak wordt uitgedrukt in gehele cijfers, waarvan het laagste cijfer 1 en het hoogste cijfer 10 is.
2. De kandidaat is geslaagd voor het examen, indien hij voor alle examenvakken een eindcijfer niet lager dan 6 heeft behaald.
3. De kandidaat, die voor slechts een examenvak een eindcijfer lager dan 6 heeft behaald, wordt in de gelegenheid gesteld binnen drie maanden voor dat examenvak een herexamen af te leggen. De bepalingen betreffende de examens zijn van overeenkomstige toepassing op de herexamens.
4. De kandidaat is afgewezen voor het examen, indien hij:
 - a. voor twee of meer examenvakken een eindcijfer lager dan 6 heeft behaald;
 - b. krachtens artikel 13, eerste lid, is uitgesloten van deelneming aan het examen;
 - c. zich tijdens het examen heeft teruggetrokken;
 - d. een herexamen niet tijdig heeft afgelegd of
 - e. voor het herexamen een eindcijfer lager dan 6 heeft behaald.

Artikel 15

Zo spoedig mogelijk na het examen stelt de examencommissie certificaatloodsen de uitslag vast, deelt deze mede aan de kandidaat en bevestigt deze schriftelijk.

Artikel 16

1. Tegen een beslissing van de voorzitter als bedoeld in artikel 13, eerste lid, kan de betrokkene binnen zes weken na dagtekening schriftelijk beroep instellen bij Onze Minister.
2. Onze Minister doet zijn beslissing op het beroep schriftelijk, met redenen omkleed, binnen zes weken aan de betrokkene toekomen en zendt daarvan een afschrift aan de voorzitter van de examencommissie certificaatloodsen.
3. De examencommissie certificaatloodsen handelt overeenkomstig de door Onze Minister genomen beslissing.

HOOFDSTUK III

Het B-certificaat

Artikel 17

1. Voor verkrijging van een B-certificaat legt de aanvrager binnen een maand na het verlopen van het A-certificaat aan Onze Minister over:
 - a. het A-certificaat en de gegevens, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder b, en onder d tot en met f en
 - b. het bewijs, waaruit blijkt dat hij als certificaatloods ten minste 9 000 zeemijlen heeft afgelegd in de laatste periode van twaalf maanden, gerekend vanaf de dag van afgifte van het A-certificaat.
2. Voor de verlenging van het B-certificaat legt de aanvrager binnen een maand na het verlopen van het B-certificaat aan Onze Minister over:

a. het B-certificaat en de gegevens bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder b, en onder d tot en met f en

b. het bewijs dat hij in de periode van vijf maal twaalf maanden gerekend vanaf de dag van afgifte van het B-certificaat, als certificaatloods ten minste 45 000 zeemijlen heeft afgelegd.

3. De certificaatloods moet, indien hij een andere nationaliteit dan die van een der lidstaten van de Europese Gemeenschappen heeft verkregen, dit bij zijn aanvraag voor de verkrijging dan wel de verlenging van het B-certificaat melden.

Artikel 18

1. Onze Minister kan bij de aanvraag van een B-certificaat in bijzondere gevallen op verzoek ontheffing verlenen van de eis, gesteld in artikel 17, eerste lid, onder b, en tweede lid, onder b.

2. Aan een ontheffing als bedoeld in het eerste lid kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.

3. Indien het B-certificaat voor de eerste maal wordt aangevraagd, kan de ontheffing, bedoeld in het eerste lid, slechts betreffen het verlengen van de periode van 12 maanden bedoeld in artikel 17, eerste lid, onder b, met ten hoogste twee maanden.

Artikel 19

1. Als bewijs van de gevaren afstand geldt voor de toepassing van dit besluit en de hierop berustende bepalingen een daartoe strekkende, door de kapitein volledig ingevulde en ondertekende loodsnota van een loodsreis, of een verklaring op een ongeldig gemaakte loodsnota dat de certificaatloods een vergezelreis heeft gemaakt.

2. Onze Minister stelt het model van de loodsnota vast.

HOOFDSTUK IV

Verplichtingen van de certificaatloods

Artikel 20

De certificaatloods in het bezit van een B-certificaat, legt jaarlijks de stukken over, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder d en e, en in artikel 17, tweede lid, onder b, aan Onze Minister.

Artikel 21

De certificaatloods toont op verzoek van Onze Minister aan dat hij in het bezit is van de stukken, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder c en f.

Artikel 22

De certificaatloods is verplicht zich op de hoogte te stellen van al hetgeen voor het verlenen van zijn diensten aan een schip noodzakelijk is.

Artikel 23

De certificaatloods is verplicht bij de uitoefening van zijn functie:

a. een geldig dan wel een ten hoogste 2 maanden verlopen certificaat bij zich te hebben, en dit op verzoek van de kapitein of verkeersdeelnemer te tonen;

- b. de stukken, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder f, bij zich te hebben en
- c. gebruik te maken van al hetgeen voor de navigatie van het schip van belang is.

Artikel 24

De certificaatloods doet zo spoedig mogelijk aan de betreffende instanties en zo nodig aan de omringende scheepvaart melding van:

- a. tekortkomingen of bijzonderheden ten aanzien van het schip dat hij loodst, die de veiligheid van het schip, opvarenden of de omgeving naar zijn oordeel kunnen schaden;
- b. bijzonderheden met betrekking tot verkeerstekens en overige navigatiehulpmiddelen of
- c. het verlies van ankers, trossen of kettingen, dan wel van lading die hinder kan veroorzaken, alsmede van de positie daarvan.

Artikel 25

1. De certificaatloods maakt zo spoedig mogelijk een schriftelijke verklaring van een scheepsramp in de zin van hoofdstuk IV van de Schepenwet (Stb. 1932, 86) waarvan hij getuige is geweest, en doet deze verklaring ondertekend toekomen aan Onze Minister.

2. Onze Minister stelt het model van de verklaring van een scheepsramp vast.

3. De verklaring van een scheepsramp is bedoeld voor en mag alleen gebruikt worden voor lering, behoudens wettelijke verplichtingen voortvloeiend uit het Wetboek van Strafrecht, respectievelijk van Strafvordering.

Artikel 26

De certificaatloods verleent zijn diensten fit en in goede conditie en neemt daartoe voldoende rust tijdens een loodsreis en tussen twee loodsreizen in.

HOOFDSTUK V

Het intrekken van een certificaat

Artikel 27

1. Onze Minister kan een verleend certificaat intrekken:

a. indien de certificaatloods van onvoldoende kennis of vakbekwaamheid heeft blijkgegeven;

b. indien de certificaatloods niet voldoet aan de verplichtingen bedoeld in Hoofdstuk IV;

c. indien eerst na verlening van het certificaat blijkt dat de betrokkene ten tijde van de verlening niet voldeed aan de eisen, bedoeld in de artikelen 8, of 17 of

d. indien hij de voorschriften, gesteld krachtens een ontheffing op grond van artikel 18 niet naleeft.

2. Een besluit tot intrekking wordt per aangetekende brief medegegeeld aan betrokkene. Deze levert het certificaat onverwijld aangetekend in bij Onze Minister.

HOOFDSTUK VI

Overgangsbepalingen

Artikel 28

1. Op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit op grond van de Beschikking Noordzeeloodsdienst (Stcrt. 1979, 238) afgegeven en geldige certificaten blijven onverminderd geldig tot de in die certificaten vermelde periode is verstreken.

2. Op de in het eerste lid bedoelde certificaten is het bepaalde in dit besluit met betrekking tot B-certificaten van overeenkomstige toepassing.

3. Na het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde periode worden de in het eerste lid bedoelde certificaten op verzoek vervangen door een B-certificaat, indien voldaan wordt aan het bepaalde in artikel 17.

Artikel 29

Ten aanzien van de samenstelling van de examencommissie certificaatloodsen geldt gedurende het eerste jaar na inwerkingtreding van dit besluit dat in plaats van een certificaatloods wordt benoemd een loods in het bezit van een certificaat afgegeven op grond van de Beschikking Noordzeeloodsdienst.

Artikel 30

Met betrekking tot het gestelde in artikel 2, eerste lid, onder a, van dit besluit geldt, dat indien de grootte van een schip is vastgesteld volgens de bepalingen krachtens de Meetbrievenwet 1948 (Stb. I 492), de bruto inhoud uitgedrukt in registerton wordt gelijkgesteld met het brutotonnage.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 31

De Beschikking Noordzeeloodsdienst vervalt op het tijdstip dat dit besluit in werking treedt.

Artikel 32

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip dat artikel 5 van de Loodsenwet in werking treedt.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 november 1990, nr. 221

Artikel 33

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit certificaatloodsen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende bijlagen en nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 20 september 1990

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Majj-Weggen

Uitgegeven de *elfde* oktober 1990

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

1. Algemeen

1.1. Inleiding

In de Loodsenwet (Stb. 1988, 353) ligt het wettelijk kader vast voor de regeling van de toelating tot het beroep van loods, voor zover de wetgever meent dat daaraan toelatingseisen dienen te worden gesteld, alsmede een regeling van de voorwaarden voor de uitoefening van dat beroep (memorie van toelichting, Kamerstukken II 1987/88, 20 290, nr. 3 bij de Loodsenwet, paragraaf 1.1. onder b.).

Het wettelijk begrip loods heeft twee verschijningsvormen: de registerloods (degene die is ingeschreven in het loodsregister), en de niet-registerloods (degene die voldoet aan de eisen met betrekking tot vakbekwaamheid en geschiktheid, vastgesteld krachtens artikel 5, eerste lid, van de Loodsenwet). De Loodsenwet bevat daarom naast algemene bepalingen, die voor beide categorieën van loodsen gelden, ook specifieke bepalingen voor register- en niet-registerloodsen.

Ten aanzien van de registerloodsen worden de eisen voor toelating tot het beroep vastgesteld krachtens de artikelen 19, eerste lid (eisen adspirantloodsen), en 23, eerste lid, van de Loodsenwet (eisen inschrijving als registerloods) in het Besluit adspirantregisterloodsen (Stb. 1988, 392) en het Loodsregisterbesluit (Stb. 1988, 394).

De voorschriften voor uitoefening van het beroep van registerloods zijn vastgesteld krachtens artikel 2, derde lid, van de Loodsenwet, in het Voorschriftenbesluit registerloodsen (Stb. 1988, 395). Ten aanzien van de niet-registerloodsen worden de eisen voor toelating tot het beroep en de voorschriften voor de uitoefening van het beroep vastgesteld krachtens de artikelen 5, eerste lid, en 2, derde lid, van de Loodsenwet. Hierbij kan aan slikloodsen en Noordzeeloodsen worden gedacht. Het onderhavige besluit beperkt zich tot die categorie niet-registerloodsen waaraan een certificaat wordt afgegeven voor het mogen uitoefenen van loodsdiensten op, bij algemene maatregel van bestuur, aangewezen vaarwateren. Op grond van internationale regelgeving (zie 1.2) worden in dit besluit voor Noordzeeloodsen regels gesteld. Vooralsnog bestaat er geen aanleiding thans ook voor andere groepen niet-registerloodsen regels te stellen.

Met de algemene raad is, conform artikel 58 van de Loodsenwet overleg gevoerd.

1.2. Internationaal kader van loodsdienst op de Noordzee

Sinds het begin van de zeventiger jaren hebben de European Pilotage Authorities (EPA, later North Sea Pilotage Commission, NSPC) overleg gevoerd over mogelijkheden tot bevordering van de veiligheid op de Noordzee, het Skagerrak en in het Kanaal. Dit overleg resulteerde in 1976 (13 mei 1976) in de opstelling van een aantal regels met betrekking tot het loodsen op deze wateren: de Rules and Regulations for the good government of deep sea pilotage in the North Sea, English Channel and Skagerrak (hierna: de Rules).

Deze regels bevatten enerzijds eisen voor de vakbekwaamheid. Degene die aan deze eisen voldoet ontvangt hiervan een bewijs, het zogenaamde certificaat. Anderzijds bevatten zij enkele verplichtingen die op de houder van een dergelijk certificaat rusten.

Op 21 december 1978 vaardigde de Raad van de Europese Gemeenschappen Richtlijn 79/115/EEG (Pb EG L33/32) uit naar aanleiding en in navolging van de Rules. Op grond van artikel 1, eerste lid, van deze Richtlijn, dienen de lidstaten, die een kuststaat van de Noordzee of het

Kanaal zijn, zoveel mogelijk te waarborgen, dat schepen, die voor het loodsen op de Noordzee en in het Kanaal een beroep doen op de diensten van een loods, kunnen beschikken over in voldoende mate gekwalificeerde loodsen, die houder zijn van een door een bevoegde autoriteit van een lidstaat afgegeven certificaat, waaruit hun bekwaamheid blijkt. Het tweede lid van artikel 1 van de Richtlijn bevat de aanvullende bepaling dat elke lidstaat dient te bevorderen dat van deze gecertificeerde loodsen gebruik wordt gemaakt. Resolutie A. 486 (XII), d.d. 19 november 1981, van de IMCO (Intergovernmental Maritime Consultative Organisation, nu International Maritime Organisation, IMO, geheten) bevat eenzelfde aanbeveling.

Voorheen was Richtlijn 79/115/EEG voor wat betreft de waarborg van het ter beschikking hebben van in voldoende mate gekwalificeerde loodsen uitgevoerd bij de regeling luidende: Beschikking Noordzeeloodsdienst (Stcrt. 1979, 238). Artikel 5, eerste lid, van de Loodsenwet, maakt het nu mogelijk dit gedeelte van de Richtlijn (uitgewerkt volgens de Rules) op te nemen in een besluit dat deel uitmaakt van de gehele loodsenwetgeving.

Ook de verplichtingen van de gecertificeerde loods, zoals die in de Rules zijn vastgelegd, kunnen nu in de loodsenwetgeving worden opgenomen, namelijk op grond van artikel 2, derde lid, van de Loodsenwet.

1.3. Opzet

1.3.1. Algemeen

Op grond van internationale afspraken (in NSPC-verband) dient een afgegeven certificaat de waarborg te bevatten dat de houder voldoet aan bepaalde bekwaamheidseisen. In het onderhavige besluit is een systeem van afgifte, controle, en sanctiemogelijkheden opgezet, dat een beperkter aantal procedures bevat dan in het voorgaande besluit, hetgeen voor ondergetekende een minimum aan administratie en beoordelingswerk met zich meebrengt. Voorts zijn concrete vereisten opgenomen die de betrokkenen een grotere duidelijkheid en zekerheid verschaffen.

1.3.2. Procedure

Het onderhavige besluit kent twee certificaten, het A-certificaat en het B-certificaat.

Aan degene die voor de eerste keer een certificaat aanvraagt wordt, indien hij aan de aan hem gestelde eisen (zie verderop in deze paragraaf) voldoet, een A-certificaat afgegeven. De houder van het A-certificaat is alleen bevoegd op kleinere schepen (schepen met een bruto-tonnage tot 35 000). De houder van het B-certificaat is bevoegd op alle schepen, ongeacht het bruto-tonnage.

Bij de eerste aanvraag van een A-certificaat dient de aanvrager aan te tonen dat hij behalve over algemene nautische ervaring en recente kennis van de radarnavigatie, ook over de vereiste theoretische kennis van het scheepvaartgebied beschikt. Hij legt daartoe een examen af, waarop hij na overlegging van de vereiste bescheiden, direct een A-certificaat ontvangt. Op alle houders van een (A- of B-)certificaat rusten dezelfde verplichtingen. Ze dienen jaarlijks hun keuringspapieren en een overzicht van de door hen afgelegde zeemijlen in de uitoefening van het beroep van certificaatloods te overleggen, op verzoek hun nationaliteitsbewijs of hun verzameling van basisgegevens van het scheepvaartgebied (het zogenaamde bridgebook) te tonen, en te voldoen aan de

verdere verplichtingen die dit besluit verbindt aan de uitoefening van hun beroep.

Als het certificaat verloopt (een A-certificaat na 1 jaar, een B-certificaat na 5 jaar) kan de houder een nieuw aanvragen. Daartoe overlegt hij, naast de jaarlijks te overleggen gegevens, ook zijn bijgewerkte verzameling van de meest recente basisgegevens van het beloodsingsgebied zoals bedoeld in artikel 8, onder a (het bridgeboek) en twee pasfoto's. Als alle overgelegde gegevens voldoen aan de eisen, die daaraan in dit besluit zijn gesteld, ontvangt de aanvrager een (nieuw) B-certificaat. De dag van afgifte van het nieuwe certificaat wordt gesteld op de dag, die volgt op de dag waarop het vorige (A- of B-)certificaat zijn geldigheid verloor.

Ten aanzien van de ervaringseis van 9 000 mijl per jaar kan de Minister van Verkeer en Waterstaat in incidentele gevallen toestaan dat daaraan niet volledig hoeft te worden voldaan. Bij de jaarlijkse controle tijdens de geldigheidsperiode van het certificaat kan dit impliciet gebeuren door het certificaat niet in te trekken. Bij de nieuwe aanvraag van een certificaat moet het expliciet worden gedaan door het verlenen van een ontheffing. In beide gevallen zullen uiteraard dezelfde belangen worden afgewogen (hiervoor wordt verwezen naar de toelichting op artikel 18). In het belang van de veiligheid van het scheepvaartverkeer kan de ondergetekende voorschriften of beperkingen verbinden aan de ontheffing (bij voorbeeld de eis in het komende jaar een bepaald minimum aantal mijlen te varen, of een beperking – eventueel voor een bepaalde periode – in de grootte van de schepen die geloodst mogen worden).

Tijdens de geldigheidsperiode van een certificaat kan de ondergetekende ook besluiten tot intrekking van een certificaat, indien de certificaatloods niet voldoet aan zijn verplichtingen; ook onvoldoende kennis of vakbekwaamheid, of het feit dat betrokkene ten onrechte in het bezit is gekomen van een certificaat zijn redenen voor intrekking. In die gevallen is het certificaat immers geen waarborg voor de vakbekwaamheid van de houder. Tegen de intrekking van een certificaat kan de certificaatloods beroep instellen bij de AROB-rechter.

1.4. Specifieke onderdelen

1.4.1. Eisen voor vakbekwaamheid

Hoewel bij de uitwerking van Richtlijn 79/115/EEG wordt uitgegaan van de Rules, wordt in dit besluit op het punt van het ervaringsvereiste een enigszins afwijkende lijn gevolgd. In de Rules is een dubbele ervaringseis opgenomen: behalve 6 jaar ervaring als kapitein of eerste stuurman, of 4 jaar ervaring als bevoegd loods in één der lidstaten van de Europese Gemeenschappen, op grond van een door die lidstaat als zodanig verleende bevoegdheid, is ook «voldoende praktische ervaring» op de Noordzee, het Skagerrak en in het Kanaal vereist.

Er vanuit gaande dat de vereiste ervaring als eerste stuurman, kapitein of als loods een goede praktische kennis oplevert, is daarbij een zeer recent afgelegd examen over de theorie van het gebied naar de mening van ondergetekende echter voldoende voor het verantwoord kunnen verrichten van loodsdienst in dat gebied. In dit besluit wordt daarom voor het verkrijgen van een certificaat alleen de «algemene» ervaringseis gesteld. Na het theorie-examen verkrijgt de kandidaat meteen een certificaat, zodat hij als certificaatloods loodsdienst kan verrichten.

Omdat het loodsen van zeer grote schepen echter meer ervaring als loods vraagt, komt de loods eerst na een jaar loodservaring in het bezit van een certificaat zonder tonnagerestricties. Voor het overige zijn de bepalingen in de Rules, voor zover deze eisen stellen aan vakbekwaamheid, als volgt verwerkt.

Artikel 8 van dit besluit bevat overeenkomstige bepalingen als punt 2 van de Rules (Qualification for a deep sea pilot); artikel 5 van dit besluit is de basis voor het verwerken van de bepalingen van de punten 3 en 4 van de Rules (Examination, Syllabus for deep sea pilotage licences and certificates). Deze eisen noodzaken tot bepaalde administratieve bepalingen en sanctiebepalingen: de artikelen 2 en 20 van dit besluit bevatten overeenkomstige bepalingen als punt 6 van de Rules (Requirements for renewal), artikel 27 van dit besluit bevat een overeenkomstige bepaling als punt 10.1 van de Rules (Discipline).

1.4.2. Verplichtingen van de certificaatloods

De verplichtingen van de certificaatloods, die in dit besluit zijn opgenomen vloeien voor een deel voort, zoals uiteengezet, uit de Rules. De artikelen 24 en 25 van dit besluit bevatten overeenkomstige bepalingen als punt 9.1 van de Rules (Reporting of accidents and Failures of navigational aids); de artikelen 1, onderdeel d, en 26 van dit besluit bevatten bepalingen als punt 5 van de Rules (How deep sea pilots may work).

Voor een ander deel is, waar mogelijk, aansluiting gezocht bij de verplichtingen die rusten op de registerloods. De artikelen 22, 23, 24 en 25 van dit besluit bevatten bepalingen, die op grond van het Voorschriftenbesluit registerloodsen (de artikelen 4, onderdelen a, c, d, en e en 5) vergelijkbaar voor de registerloodsen gelden.

2. Dereguleringsaspecten

Wat betreft de toetsing op grond van de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en algemene maatregelen van bestuur (Besluit van de Minister-President van 16 januari 1985, nr. 351 994, Stcrt. 1985, 18) wordt volstaan met de beknopte vragenlijst, aangezien het hier enerzijds internationale regels (Rules and Regulations for the good government of deep sea pilotage in the North Sea, English Channel and Skagerrak en Richtlijn 79/115 EEG) en anderzijds reeds bestaande Nederlandse regelgeving (Beschikking Noordzeeloodsdienst, Stcrt. 1979, 238) betreft.

1. Het voorstel betreft de eisen voor toelating tot het beroep en de voorschriften voor de uitoefening van het beroep certificaatloods.

2. Op internationaal niveau bestaan met betrekking tot het door gekwalificeerde loodsen verrichten van loodsdiensten op de Noordzee de volgende regels. De Rules en Regulations for the good government of deep sea pilotage in the North Sea, English Channel and Skagerrak, IMCO-resolutie A.486 (XII) d.d. 19 november 1981 en Richtlijn 79/115 EEG (Pb. EG L 33/32). Het onderhavige besluit vertoont geen overlapping met bestaande nationale regelgeving.

3 en 4. Voor de uitvoering en financiering van het voorstel worden noch nieuwe organen noch nieuwe bestuursinstrumenten in het leven geroepen.

5. De bestuurlijke lasten zijn zeer gering. Een directe controle door de overheid is niet voorzien. Wel berust het toezicht op de examens bij de examencommissie certificaatloodsen, daartoe benoemd en aangewezen door de ondergetekende. Voor het justitieel apparaat heeft dit voorstel nagenoeg geen gevolgen. Er wordt slechts zelden een beroep bij de AROB-rechter ingesteld tegen het intrekken van een certificaat.

3.1. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 3

In de periode van maximaal 2 maanden waarin de procedure voor verkrijging van een nieuw certificaat loopt, moet de certificaatloods als zodanig kunnen blijven optreden. Zolang hij (binnen die 2 maanden) nog geen nieuw certificaat heeft, blijft hij daarom bevoegd op basis van het verlopen exemplaar.

Artikel 8, tweede en derde lid

De in deze bepaling opgenomen artikelen van het Schepelingenbesluit en het Schepenbesluit 1965 bevatten uitsluitend regels met betrekking tot medische keuring van de kapitein en de schepelingen. Ervan uitgaande dat de loods als adviseur van de kapitein op dit punt moet voldoen aan dezelfde eisen als de kapitein, brengt de «van overeenkomstige toepassing» verklaring van genoemde artikelen van deze besluiten met zich mee dat voor de loods hetzelfde regiem geldt als voor de kapitein. Ten aanzien van de keuringskosten geldt dat, in afwijking van artikel 35, eerste lid, van het Schepelingenbesluit, de loods deze zelf betaalt.

Artikel 8, vierde lid

De strikte eis, opgenomen in de Rules, dat een maximaal een jaar oud diploma radarnavigator moet worden overgelegd, is in deze bepaling enigszins genuanceerd. Weliswaar is het een vereiste dat men in het bezit is van het bewijs dat een door Onze Minister erkende radarnavigatort cursus met goed gevolg is doorlopen, echter wanneer dit ouder is dan een jaar kan men volstaan met het doorlopen van een applicatiecursus. Het effect van bekendheid met de speciale techniek die het navigeren met behulp van de radar vergt, en kennis van de laatste ontwikkelingen op het gebied van radarnavigatie is op deze wijze evenzeer te bereiken.

Artikel 18

Ontheffing kan verleend worden in bijzondere gevallen, waarbij onder meer gedacht kan worden aan een incidentele periode waarin weinig vraag is naar loodsen, aan ziekte van de loods (vaak in combinatie met andere factoren), of aan familieomstandigheden. Bij het verlenen van de ontheffing zal het belang van de veiligheid op zee moeten worden afgewogen tegen het belang van de individuele loods het certificaat te behouden. Daarbij zal onder meer de reeds opgebouwde ervaring een grote rol spelen. Daarom ook is vastgehouden aan de eis van 9 000 mijl, af te leggen in het bezit van een A-certificaat. Ontheffing (bij aanvraag van het eerste B-certificaat) houdt dan verlenging van de A-periode in met ten hoogste twee maanden.

De ontheffing waarbij toegestaan wordt dat minder dan 9 000 mijl is gevaren in het laatste jaar, kan slechts worden afgegeven aan een certificaatloods die reeds in het bezit is van een B-certificaat. De vervangende eis van 45 000 mijl in 5 jaar zal in de praktijk aldus worden gehanteerd dat daarvan ook een gedeelte in het laatste jaar moet zijn afgelegd.

Artikel 24

De hier bedoelde meldingen zullen in voorkomende gevallen worden gedaan aan een betrokken walinstantie van een Noordzeekuststaat, zoals in Nederland bij voorbeeld de Kustwacht.

Artikel 26

De certificaatloods maakt in het algemeen langere loodsreizen dan een registerloods. Zo zal een certificaatloods die bij voorbeeld in Engeland aan boord gaat voor een loodsreis naar Hamburg niet constant op de brug kunnen zijn. In verband met de veiligheid van het schip is het van belang dat hij ook tijdens een dergelijke loodsreis voldoende rust neemt. Op de rustige stukken op de Noordzee kan dan de kapitein of de stuurman de certificaatloods vervangen, voor zover de certificaatloods, met instemming van de kapitein, als verkeersdeelnemer optreedt. Uiteraard moet de certificaatloods ook na beëindiging van een loodsreis voldoende rust nemen alvorens hij een volgende loodsreis maakt.

Artikel 27, eerste lid, onder a

Van onvoldoende kennis of vakbekwaamheid kan blijken in gevallen van aanvaringen, aandrijvingen of bijna-aanvaringen. Met name in het laatste geval, bijna-aanvaringen, zal eerst naar aanleiding van klachten een onderzoek kunnen worden ingesteld.

Artikel 30

De bruto-inhoud van een schip, gemeten volgens het systeem van het Internationaal Verdrag nopens een eenvormig stelsel voor de meting van zeeschepen, Oslo 1947 (laatstelijk Trb. 1970, 55), in Nederland uitgevoerd in de Meetbrievewet 1948 (Stb. I 492) wordt uitgedrukt in registertonnen.

De bruto-tonnage van een schip, gemeten volgens het systeem van het Internationaal Verdrag betreffende de meting van schepen, 1969 (Trb. 1970, 122 en 194), in Nederland uitgevoerd in de Meetbrievewet 1981 (Stb. 122) wordt niet meer uitgedrukt in registertonnen, maar in een getal. Ten aanzien van de verhouding tussen deze begrippen is in deze bepaling aangesloten bij IMCO-resolutie A.493 (XII).

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

BIJLAGE I

De basisgegevens, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder f, van het Besluit certificaatloodsen (Stb. 1990, 507) zijn:

- a. een overzicht van het IALA-betonningssysteem, regio A;
- b. de posities, namen en bijzonderheden van vaarwateren en ondiepten, lichten, mistsignalen, racon- en radiopeilbakens en de voornaamste boeien, bakens, lichtschepen en opstanden;
- c. de koersen en afstanden van de voornaamste vaarroutes;
- d. de markering van ondiepten, gevaarlijke punten onder water en kapen;
- e. de ligging van ankerplaatsen, telefoonkabels, stortplaatsen, verbrandingsgebieden, militaire oefengebieden en dergelijke;
- f. de kustvorm met eventuele landmerken;
- g. de bijzonderheden van de mijnbouwactiviteiten op zee waaronder begrepen boortorens, pijpleidingen en kunstmatige eilanden;
- h. bijzonderheden omtrent routingssystemen;
- i. stroomgegevens van het gebied en de bijbehorende getijtafels;
- j. de beschikbare elektronische plaatsbepalingssystemen en de Decca Data Sheets;
- k. de radioverbindingssystemen en bronnen voor nautische informatie, alsmede welke informatie door die bronnen wordt verstrekt;
- l. de overzichten van de uitzendingen van radionavigatie- en weerberichten en een overzicht van de van kracht zijnde waarschuwingen voor de scheepvaart;
- m. de heliportbeloedingsprocedures;
- n. de algemene meldingsprocedures;
- o. de zeevaartse begrenzing van de plaatselijke loodsgebieden, de positie van de plaatselijke loodsgebieden, de positie van de beloedingsgebieden/loodskruisposten en de radioverbindingen met de loodsstations;
- p. de halfjaarlijkse samenvatting van de Berichten aan Zeevarenden;
- q. internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee;
- r. de Standard Marine Navigational Vocabulary en de Code VHF gebruik op zee;
- s. het handboek Opsporing en redding op zee.

Deze bijlage behoort bij Koninklijk besluit van 20 september 1990, Stb. 507.

Mij bekend,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Majj-Weggen

In het onderstaande wordt verstaan onder:

- a. grondige kennis: het onderwerp wordt in zijn geheel begrepen en beheerst, en kan te allen tijde als parate kennis worden toegepast, zonder de hulp van op schrift gestelde gegevens;
- b. kennis: het onderwerp wordt in zijn geheel en ten tijde van het toepassen van deze kennis kan gebruik gemaakt worden van op schrift gestelde gegevens;
- c. begrip: het onderwerp als geheel is bekend;
- d. het kerngebied: het gebied gelegen tussen de lijn over Beachy Head en Dieppe, en de lijn Orfordness en IJmuiden;
- e. de randgebieden:
 - het gebied tussen de lijn over Land's End en Ile d'Ouessant, en de lijn over Beachy Head en Dieppe; en
 - het gebied tussen de lijn over Orfordness en IJmuiden en de 61ste breedtegraad, in het oosten begrensd door de lijn over Skagen en Vinga.

II

Exameneisen voor het examen certificaatloods

A. Algemene scheepvaartverkeersreglementering

- grondige kennis van:
de Bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, 1972.

B. Scheepvaartverkeerstekens

- voor het kerngebied grondige kennis, en voor de randgebieden kennis van:
de in of naast de scheepvaartwegen aangebrachte voorwerpen of combinaties van voorwerpen, ten behoeve van de scheepvaart en navigatie.

C. Voorschriften van belang voor loodsen

- kennis van:
 - 1°. relevante IMO-resoluties;
 - 2°. richtlijn 79/115/EEG, inzake het loodsen van schepen door Noordzeeloodsen op de Noordzee en in het Kanaal;
 - 3°. relevante onderdelen van de Loodsenwet en de Scheepvaartverkeerswet en de uitvoeringsbesluiten.

D. Praktische navigatie

- voor het kerngebied grondige kennis, en voor de randgebieden kennis van:
 - 1°. de stromingen, getijden en banken;
 - 2°. de richtingen en diepten van de scheepvaartwegen;
 - 3°. de te sturen koersen;
 - 4°. de ligging en plaatsing van de verkeerstekens, kustlichten, lichtschepen en platforms, ankerplaatsen, landmerken en semafoor- en kustwachtposten;
 - 5°. de te gebruiken navigatiemiddelen;
 - 6°. de regionaal geldende beloodsingsprocedures.

Deze bijlage behoort bij Koninklijk besluit van 20 september 1990, Stb. 507.

Mij bekend,
De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen